

Arrest

nr. 304 719 van 15 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. PAQUOT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 december 2023.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. PAQUOT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn uit Bosnië-Herzegovina, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 12 april 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Bosnië-Herzegovina aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu

verzoeker uit Bosnië-Herzegovina, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoeker toe om duidelijk aan te tonen dat, in specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker echter geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. Uit lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het summier poneren van een vrees en het bekritisieren en minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

2.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Bosnië-Herzegovina beledigd of vermoord te worden omwille van zijn seksuele geaardheid en/of zijn etnische of religieuze achtergrond.

Hoewel op zich niet wordt betwist dat verzoeker te maken kreeg met geweld vanwege zijn seksuele geaardheid, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen, met name omwille van zijn seksuele geaardheid en of etnische/religieuze achtergrond – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië-Herzegovina voor hem sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst erop dat Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, hetgeen in casu niet het geval is. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat verzoeker in zijn herkomstland zich nooit tot de politie heeft gewend om zijn problemen aan te geven: “Er dient evenwel vastgesteld te worden dat u voor deze problemen evenwel nooit de Bosnische autoriteiten contacteerde. Zo werd u op de middelbare school in Sarajevo verbaal en fysiek lastiggevallen door twee neven, A.(...) en M.(...) (CGVS, p. 5). U bracht uw moeder hiervan op de hoogte, maar u liet haar niet toe de school hierover te contacteren uit vrees nog meer gepest te worden (CGVS, p. 11). De pesterijen op uw werk in Neum en uw daaropvolgend ontslag in januari 2021 gaf u evenmin aan (CGVS, p. 6-7). U meent immers dat iedereen er met elkaar verbonden was. U wou ook niet dat uw collega's ontslagen zouden worden en u wist niet zeker of de politie u, die ze niet kennen, zouden helpen en iemand zou bestraffen die ze wel kennen (CGVS, p. 12-13). U verklaarde verder dat uw vader in juli 2021 werd ontslagen op zijn werk in Neum omwille van uw geaardheid waarna jullie diezelfde dag de stad werden uitgeleid door bevriende politieagenten van de werkgever van uw vader (CGVS, p. 7, 13). Er werd evenwel noch tegen de baas van uw vader noch tegen de begeleidende politieagenten een klacht ingediend omdat het de politie was en de agenten zeiden dat als jullie hen zouden aanklagen het erger zou zijn voor jullie en uw ouders bang waren (CGVS, p. 13). Wat betreft dat jullie in oktober 2021 uit jullie woning in Sarajevo werden gezet door een homofobe huisbaas (CGVS, p. 7), werd er geen klacht ingediend omdat uw ouders moe waren (CGVS, p. 13). U verklaarde voorts dat u vanaf april 2022 om de paar dagen na uw werk lastiggevallen werd door twee onbekenden waarvan u vermoedt dat zij uit de buurt van Adis kwamen omdat zij op dezelfde manier praatten en handelden (CGVS, p. 7, 14). U stelde dat u hiervoor de politie niet had gecontacteerd omdat u dacht dat niemand u zou geloven omdat u homo bent (CGVS, p. 14). Vanaf juni 2022 werd u op uw werk in Sarajevo opnieuw beledigd op uw werk en later ook ontslagen omwille van uw geaardheid (CGVS, p. 8). U diende geen klacht in omdat u geen documenten had aangaande uw tewerkstelling (CGVS, p. 14). In september 2022 werd u opnieuw lastiggevallen door de twee onbekenden

die u al eerder hadden lastiggevallen waarbij zij u op 14 september 2022 aanvielen in het bezit van een mes en zij u even achtervolgden. Uw vader belde de noodcentrale, maar dat de persoon bij de noodcentrale wou u niet helpen wanneer hij/zij hoorde waarover het ging (CGVS, p. 8-9). U ging vervolgens niet naar de politie om klacht in te dienen tegen uw belagers omdat uw ouders u dit niet lieten doen. U voegde hier aan toe dat u niet wist waarom ze u later wel zouden helpen als ze dit op het moment zelf niet deden (CGVS, p. 14). U diende evenmin een klacht in tegen de noodcentrale die geen hulp bood omdat dit in Bosnië geen effect zou hebben en het hele systeem er corrupt is (CGVS, p. 14)".

Verzoeker tracht in zijn verzoekschrift uitleg te geven waarom hij niet telkens een klacht indiende bij de Bosnische autoriteiten naar aanleiding van de door hem aangehaalde incidenten. Hij betoogt dat hij zijn problemen wel degelijk besprak binnen zijn school en geeft aan dat zijn school niet bereid was om hem te beschermen. De Raad merkt in dit verband op dat net het feit dat verzoeker zijn problemen bij een leraar of met de klaspsycholoog zonder succes heeft aangekaart hem logischerwijze zou aangespoord hebben om naar de beschermingsautoriteiten in zijn herkomstland te stappen hetgeen hij niet heeft gedaan. De algemene stelling dat hij geen vertrouwen had in de politie en dat zijn klacht geen effect zou hebben, berust niet op veelvuldige concrete en persoonlijke ervaringen of meerdere ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Bosnische autoriteiten te (trachten te) bekomen. Verzoeker uit algemene kritiek, doch hij kan zich niet beperken tot het voeren van een algemeen betoog hetgeen niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, eveneens gelet op de concrete motivering en vaststellingen dienaangaande die geenszins worden ontkracht of weerlegd, in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verzoeker maakt geenszins aannemelijk in Bosnië-Herzegovina alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput. Ze toont dit allerminst in concreto aan en maakt derhalve geenszins aannemelijk dat het hem met betrekking tot zijn verklaarde problemen aan nationale hulp en/of bescherming ontbreekt. De Raad stipt hierbij nog aan dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

De door verzoeker bijgebrachte en geciteerde informatie ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde landeninformatie en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan op deze landeninformatie geschraagde motieven. Dat zich in Bosnië-Herzegovina nog een aantal problemen ten aanzien van de LGBTI-gemeenschap voordoen, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat, zoals genoegzaam blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie aangereikt door zowel verzoeker als verweerder, de Bosnische autoriteiten redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat mogelijke gevallen van geweld en discriminatie ten aanzien van de LGBTI-gemeenschap binnen de Bosnische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève en/of ernstige schade, dat de in Bosnië-Herzegovina opererende autoriteiten in het geval van eventuele (veiligheids-)problemen aan alle onderdanen en ongeacht hun seksuele geaardheid en etnische/religieuze aanhorigheid voldoende bescherming en ondersteuning bieden en dat bijgevolg aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale, Bosnische overheden.

Hoe dan ook volstaat een loutere verwijzing naar algemene informatie niet, om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.2. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift de redenen ter verschoning van zijn nalaten om internationale bescherming te verzoeken tijdens zijn verblijf in België in augustus 2022 waarna hij naar zijn herkomstland terugkeerde. Hij stelt dat hij destijds in België zijn grootmoeder kwam bezoeken en zijn aankomst in België toen losstond van zijn problemen die hij aanhaalde in het kader van zijn beschermingsverzoek. Dienaangaande oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden dat indien op het ogenblik van verzoekers eerste bezoek in België in augustus 2022 zijn problemen in zijn herkomstland dermate ernstig en bedreigend zouden zijn voor hem, en rekening houdend met het feit dat de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten zich grosso modo voor zijn eerste aankomst naar België situeren, het niet aannemelijk is dat hij destijds besloten zou hebben om toch naar Bosnië-Herzegovina terug te keren.

Dergelijke houding van verzoeker getuigt immers allerm minst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, quod non in casu. De argumentatie in het verzoekschrift dat verzoeker naar België is gegaan om zijn grootmoeder te bezoeken en zijn bezoek destijds losstond van zijn problemen in Bosnië-Herzegovina kan allerm minst als afdoende verschoning worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom hij heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Verzoekers laattijdige asielaanvraag vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees. De argumentatie in het verzoekschrift kan deze appreciatie niet ombuigen.

2.3. Wat het verslag van psychiater betreft tracht verzoeker in zijn verzoekschrift zijn depressieve gevoelens en verlangen om zelfmoord te plegen te verbinden met zijn eerste ervaringen met pesterijen op school. Verzoeker betoogt dat hij omwille van zijn aangevoerde psychische problemen bij een terugkeer naar zijn herkomstland het risico zou lopen van een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont zulks op generlei wijze aan en maakt dit niet aannemelijk aan de hand van de nodige concrete, objectieve en overtuigende argumenten of elementen. Bezwaarlijk kan verzoeker met het opperen van dergelijke algemene, ongefundeerde beweringen en citeren uit arresten volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, in welke mate, op welke wijze, om welke reden en in welke concrete omstandigheden zijn voorgehouden psychische problemen een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina in zijn hoofd onmogelijk of onredelijk zouden maken. Uit dit attest kan geenszins afgeleid worden dat verzoekers depressieve klachten een gevolg zouden zijn van de gebeurtenissen die hij meegemaakt heeft in zijn herkomstland. Uit het voorgelegd attest met summieri inhoud aangaande verzoekers depressieve klachten blijkt geenszins dat hij zou kampen met dusdanig ernstige psychische problemen dat deze een invloed zouden hebben op zijn algemene, dagdagelijkse functioneren, dat deze hem ertoe zouden verhinderen om op een volwaardige, zelfstandige en functionele wijze te handelen en functioneren en dat deze ook maar enigszins in de weg zouden staan van een uitoefening en invulling door verzoeker van zijn grondrechten of, bij een eventuele en mogelijke schending van deze rechten, van een afdwijing van de naleving van deze rechten door beroep te doen op de in zijn land van herkomst voorhanden zijnde, daartoe voorziene mogelijkheden tot hulp, ondersteuning en bescherming. Verzoeker toont verder op generlei wijze aan dat zijn voorgehouden psychische problemen of een eventueel gebrek aan medische zorgen op zich enig verband zouden vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden of zouden kunnen lijden tot vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

2.4. Wat betreft de schending van artikel 3 van het EVRM aangevoerd in het verzoekschrift, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

2.5. Aldus brengt verzoeker in zijn verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen zoals weergegeven in de bestreden beslissing en slaagt er niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing ter zake te ontcrachten.

3. Uit niets blijkt dat er heden in Bosnië-Herzegovina een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4. Gelet op wat voorafgaat, lijkt het erop dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Bosnië-Herzegovina, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 januari 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1543 legt de eed af en tolkt Engels

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP verwijst naar stuk 9 waarbij meer uitleg over de zeer ernstige mishandeling op 11-jarige leeftijd, waarbij de politie niets ondernomen heeft en waardoor ze sindsdien lijdt aan een zware depressie. Door haar ervaringen heeft ze er geen vertrouwen in dat de autoriteiten bij de homofobe agressie tegen haar als homoseksueel bescherming bieden. De Bosnische samenleving is homofob en ze verwijst naar de door haar 15 gevoegde bronnen die de homofobe en corrupte houding bij de politie bevestigen. Deze staan haaks op de zogenaamde ‘officiële’ bescherming waarbij de politieke beloftes van beterschap niet toegepast worden in de praktijk, zelfs de president hoort bij de ‘pesters’ van de LGBTQ-gemeenschap nu deze o.m. ook stelt dat hen een schoolverbod opgelegd moet worden. Zij wijst op het laatste incident na haar terugkeer in haar land, haar overkomen in sept. ’22, waarbij ze aangevallen werd met een mes en dacht te sterven. Ze heeft klacht ingediend bij de politie die deze niet eens noteerde: “dergelijke (seksuele) agressie overkomt jongens niet”. Het gevoegde psychiatrisch attest kan inderdaad niet met 100% zekerheid de link tussen deze agressie-aanvallen en haar depressie vaststellen -dit had het CGVS verder moeten onderzoeken- maar er is een duidelijke link tussen het zich niet goed voelen en de aanvallen op haar. Kortom, het CGVS betwijfelt niet dat VzP slachtoffer is van pesterijen en aanvallen omwille van haar geaardheid maar stelt dat ze bescherming moet zoeken en kan krijgen bij de autoriteiten, waarbij VwP zich weliswaar baseert op slechts 1 bron. VzP heeft het moeilijk om er zelf in de publieke zitting over te praten, waardoor zij de kans krijgt in een gesloten zitting haar wedervaren te vertellen. Ze heeft een zelf met de hand geschreven tekst meegebracht naar de zitting die ze probeert voor te lezen. Dit lukt haar niet maar de Kvz laat toe dat deze via aanvullende nota neergelegd wordt. VzP haalt nog aan dat ze het moeilijk heeft om hierover te spreken omwille van haar ervaring met haar familie, stelt dat ze nooit bescherming heeft gekregen in haar land van herkomst, want de politie zei dat dit niet in Bosnië gebeurde. Ook heeft de politie haar bezittingen vernietigd. Ook haalt ze aan dat ze in 2022 op bezoek was, dat ze zich geliefd voelde terwijl haar leven een hel was en ze zelfmoord wou plegen.”

5. De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking van 28 november 2023.

5.1. Waar de laatste jaren heel wat wetgevende en andere initiatieven zijn genomen en inspanningen werden geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTIQ-personen, onder meer op het niveau van het parket en de politie, geven bronnen terzelfdertijd ook aan dat haattaal, discriminatie en geweld tegen LGBTIQ-personen nog steeds wijdverspreid zijn in Bosnië-Herzegovina. Er zijn beschermings-mogelijkheden vanwege politie en gerecht voorhanden in Bosnië, doch dit neemt niet weg dat volgens verschillende bronnen de overheden er

niet in slagen om een adequaat antwoord te bieden op de wijdverspreide haattaal, discriminatie en geweld, dat zulke incidenten met vertraging en op inadequate wijze worden vervolgd, dat de reactie van de politie doorgaans ontoereikend is en dat de politie faalt bij het grondig onderzoeken van daden van geweld en discriminatie van LGBTIQ-personen. Ook de door verzoeker na de beschikking van 28 november 2023 overgemaakte artikelen (*infra*) maken melding van de problematische situatie van LGBTIQ-personen en het harde klimaat waarmee zij te maken kunnen krijgen in Bosnië. Hoewel op basis van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier blijkt dat LGBTIQ-personen worden beschouwd als bijzonder kwetsbaar binnen de Bosnische samenleving (zie rapport van Bertelsmann Stiftung van 2022 waarnaar in de COI Focus "Bosnië-Herzegovina Algemene Situatie" van 15 december 2022, p. 39, wordt verwezen), neemt dit niet weg dat het enkele feit homoseksueel te zijn in Bosnië-Herzegovina op zich niet volstaat om *a priori* te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade in hoofde van de betrokkene en dat het risico voor de verzoekende partij aldus *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade omwille van zijn homoseksuele geaardheid moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden voor LGBTIQ-personen in Bosnië-Herzegovina en de algemene veiligheidssituatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen. Verzoeker dient dan ook *in concreto* aan te tonen dat hij persoonlijk het risico loopt om in Bosnië-Herzegovina te worden bedreigd of vervolgd omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

5.2. Verzoeker maakte een tweetal weken na de beschikking, en meer bepaald per schrijven van 11 december 2023, nog een bundel documenten over, en licht deze toe als volgt:

"Ten eerste heeft Meneer K., zoals U in de brief zult lezen, ernstige en conséquente redenen om de politie niet te vertrouwen, met name omdat hij op 11-jarige leeftijd is verkracht en de politie niets heeft gedaan om hem te beschermen. Het kan Meneer K. niet worden verweten dat hij dit niet eerder heeft verteld, omdat het, zoals hij uitlegt, een volledig traumatische gebeurtenis was waarover hij zeer moeilijk kan praten. Meneer K. heeft van jongs af aan bescherming gezocht bij de politie, maar tevergeefs, omdat hij ervan beschuldigd werd een leugenaar te zijn.

Ten tweede getuigt Meneer K. opnieuw van de vervolging en het geweld waaraan hij op school, ook op zeer jonge leeftijd, blootstond en waarvoor hij nooit hulp kreeg, zelfs niet van zijn leraren, die de naaste autoriteit waren. Meneer K. kan niet worden verweten dat hij zich niet tot de politie heeft gewend wanneer een jonge tiener zelfs binnen een school geen adequate en doeltreffende bescherming kan genieten.

Ten derde getuigt Meneer K. van racistisch gedrag waarvan hij en zijn gezin het slachtoffer zijn geworden (bijvoorbeeld het in brand steken van hun auto) en waarvoor zij geen bescherming van de politie hebben gekregen.

Nu het CGVS niet heeft vastgesteld dat de verklaringen van Meneer K. inconsistent, ongeloofwaardig of onwaar waren, is er geen reden om zijn verklaring in deze brief niet als vaststaand te beschouwen. Uit deze verklaring blijkt hoezeer Meneer K. psychisch lijdt onder al het geweld in zijn land van herkomst, waarvoor hij geen effectieve bescherming heeft kunnen krijgen. Tevens legt Meneer K. een attest van "Espace 28" over, waaruit blijkt dat hij verschillende stappen heeft ondernomen om psychologische zorg te ontvangen, aangezien hij lijdt aan symptomen van depressie, angst, suïcidale gedachten, slaapstoornissen en woedeaanvallen, als gevolg van meerdere trauma's sinds zijn jeugd, thuis en op school (stuk 10). Helaas is er door de taalbarrière nog geen follow-up geweest. Meneer K. legt ook uit welke stappen hij ondernomen heeft bij talrijke verenigingen en VZW's hier in België, wat zijn gebrek aan inertie aantoonde, zijn proactiviteit en zijn zoektocht naar effectieve bescherming in België, die hij niet kon krijgen in Bosnië-Herzegovina.

Ten vierde wil Meneer K. aanvullende bronnen aandragen die getuigen van politiegeweld, corruptie in Bosnië-Herzegovina en discriminatie van LGBTQIA+ mensen. Enkele internetlinks zijn opgenomen in de bijlage bij dit nota: (...)

Ten vijfde legt Meneer K. nogmaals uit waarom hij geen internationale bescherming heeft aangevraagd toen hij in 2022 naar België kwam, waarbij hij duidelijk uitlegt hoe moeilijk deze asielprocedure is en dat hij geen andere keuze had dan alles achter te laten en naar België te komen."

Ter zitting legt verzoeker een handgeschreven brief gericht aan de Raad neer.

5.3. Gelet op de informatie in het dossier inzake de situatie voor LGBTIQ-personen in Bosnië-Herzegovina, de voormelde door verzoeker na de beschikking overgemaakte stukken en mede in aanmerking genomen het specifiek kwetsbare profiel van verzoeker, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van diens beschermingsverzoek aangewezen.

Het standpunt van de beschikking wordt om die reden herzien.

6. Derhalve dient, gelet op het voorgaande, de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 april 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter

M. DENYS, griffier

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS